

Forhandling

KI. 9.15

Kristian Jensen (V):

Når vi nu om nogle timer sætter os foran afstemningsknapperne og gennemgår ændringsforslagene til finansloven for 2003, vil de to afstemningstavler her bagved i næsten hidtil uset omfang være et festfyrværkeri at røde, gule og grønne knapper på kryds og tværs af politiske skel og placeringer i Folketingssalen. Det er et udtryk for, at finansloven for 2003 er et meget fintmasket net af mange forskellige aftaler på en lang række politiske områder.

I forbindelse med og samtidig med finanslovforhandlingerne er der blevet indgået ikke mindre end 20 politiske forlig, der spænder meget bredt: Fra aftalen om en ny struktur på kunststøtteområdet til aftalen om en reform af arbejdsmarkedspolitikken, fra en aftale om strukturerne på de kommende års biblioteksafgifter til den samlede aftale om finansloven og den overordnede politiske og økonomiske udvikling.

Men det er ikke kun i indholdet, at forligene spænder bredt. Især politisk er der større bredde i de politiske aftaler, end vi er vant til at se under finanslovforhandlingerne. Det skaber grundlaget for et godt og konstruktivt samarbejde med hele Folketinget i det kommende finansår.

Finansloven for 2003 indeholder efter de mange forhandlinger med Folketingets partier en stribe banebrydende aftaler på områder, der får stor betydning i de kommende år.

Regeringen har forpligtet sig til at leve op til målsætningen fra EU-topmødet i Barcelona om at øge indsatsen for forskning og udvikling, sådan at den offentlige indsats til medfinansiering af forskning og udvikling når op på 1 pct. af BNP i 2010.

Det er på samme tid en meget nødvendig og meget ambitiøs målsætning, nødvendig for at udvikle vores videnssamfund og produktion til at kunne klare sig i den stigende globale konkurrence, hvor andre lande heldigvis oplever stigende vækst og uddannelsesniveau, men hvor deres stigning samtidig udfordrer os til at udvikle os endnu videre, og ambitiøs, fordi den tidligere regering havde efterladt en skræmmende afgrund i de kommende års bevillinger til forskning og udvikling, der stod til at falde fra 9,4 mia. i år til kun 7,5 mia. i år 2005; en afgrund, som naturligvis først skal udfyldes, før man kan begynde at arbejde for at øge bevillingerne til de fastsatte mål.

Derfor er det glædeligt, at billedet nu er vendt fuldstændig om. Det er glædeligt, at aftalerne om universiteternes fremtidige virke med styrket forskningsindsats og ændret opbygning af forskningsstrukturerne samt aftalen om fordelingen af provenuet fra UMTS-midlerne har gjort det muligt at øge indsatsen i de kommende år, sådan at den samlede anslåede indsats for forskning og udvikling i 2005 vil udgøre ca. 9,8 mia. kr.

Dermed er det ikke blot lykkedes at undgå den skræmmende afgrund fra SR-regeringen, men også at sikre en godt nok beskeden, men klar vækst i de forventede bevillinger på det her vigtige område.

Det slår ikke skår af glæden hos Venstre, at de tre forlig på området er indgået med tre forskellige forligskredse. Det er naturligvis helt op til partierne selv at bestemme, hvilke forlig de ønsker at indgå i, men jeg skal gerne indrømme, at jeg godt ville have set, at Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre havde tilsluttet sig den fremragende aftale om universiteternes fremtid.

Aftalen lægger op til, at universiteterne får større frihed til at tilrettelægge deres indsatser på bl.a. personaleområdet, og når det gælder mulighederne for opsparing. Ligeledes sikres universiteternes økonomi i de kommende år, sådan at universiteterne får den længe ønskede stabilitet og sikkerhed i budgetlægningen.

Venstre er overbevist om, at aftalen indebærer en markant styrkelse af universiteterne ved at gennemføre en styrket ledelse baseret på en bestyrelse med eksternt flertal. Aftalen er en god balance mellem ønskerne om på den ene side at sikre nye og udefra kommende impulser til universiteterne og på den anden side kravene om at sikre studerende og ansatte indflydelse på universiteterne. Det er med stor tilfredshed, at vi kan se, at universiteterne er i gang med at gøre sig store anstrengelser for at finde yderst kompetente personer til at sidde i de første bestyrelser.

Hvor det måske er overraskende for os, at Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre har valgt at sætte sig uden for indflydelse på universitetsområdet, er det komplet uforståeligt, at Socialdemokratiet har valgt at stå uden for aftalen om erhvervsuddannelserne og bedre uddannelser.

Hele efteråret igennem har det været et klart mål at lave en flerårsaftale, der ikke bare skaber klarhed over erhvervsskolernes økonomiske si-